

Zona prenumeraty w Krakowie i na prowincji:

z odnośnikiem i przesyłką pocztową
 Kwartalnie . . . . . K. 1-80
 Półrocznie . . . . . K. 3-50
 Rocznie . . . . . K. 6-
 W Niemczech i w innych państwach
 Książki poczt.: kwartalnie . K. 2-50
 Rękopisów nie zwraca się.

Ceny ogłoszeń:

Ogłoszenia (inseraty) na 1 wiersz
 petitowy lub jego miejsce 32 h
 Nadzwyczajne, wiersz petitowy lub jego
 miejsce 70 h
 Za nekrologi na wiersz petitowy 80 h
 Doniesienia o ślubach, zaręczynach itp.
 wiadomości po 1 Ker. na wiersz.
 Osobne ogłoszenia za wyraz 8 hal.
 najmniej 80 hal.
 Wyrazy grubszym piśmem liczą się po-
 dwójnie.

GAZETA**PONIEDZIAŁKOWA****WYCHODZI ZAWSZE W PONIEDZIAŁEK, O GODZINIE 6. RANO****Prenumeratę przyjmują:**

zamiejscowa: Administracja „Gazety
 Poniedziałkowej” i wszystkie urzędy
 pocztowe, miejscowa: Administracja
 „Gazety Poniedziałkowej”, główna kas
 ika w Rynku, agencja J. Hopasa
 2, Salomonowej, ulica Szczepańska 10
 2, biuro dzienników M. Huposa, ul.
 Jagiellońska 11, biuro dzienników
 Blocha, ul. Gertrudy. Zamiejscową pre-
 numeratę i ogłoszenia (inseraty) przy-
 mują: we Lwowie biuro dzienników
 B. Bokołowski, ulica Jagiellońska
 W Wiedniu Goldschmid (sprzedaż
 pojedynczych numerów) i. Wollste-
 lle 6., M. Dukas Nachf., Hassenstein
 & Vogler (także w Hamburgu, Frank-
 furcie n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei,
 Wrocławiu), R. Mosse (także w Berlinie,
 Hamburgu, Monachium i Norymberdze),
 H. Schalek Wollstele. W Paryżu Société
 Mutuelle Publicité A. Lorette, directeur
 Rue Rougemont 12.

Naczelnny redaktor i wydawca: Zygmunt Rosner.

Adres Redakcji i Admin.: Kraków, ul. Sławkowska 29 I p. Telef. 1554.
 Nr. Telefonu 1018 dla rozmów zamiejscowych w niedziele od 8 wiecz.

Do nabycia na dworcu kol. i w agencjach dzienników w całym kraju.

Cena numeru pojedynczego w Krakowie 10 hal.**W Królestwie chwilowa cisza.**

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Wiedeń, 9 listopada.

Ogłaszają 8 listopada:

Na północno wschodnim terenie wojny także wczoraj nie odbywały się żadne walki.

Zastępca szefa sztabu jeneralnego HOEFER, generał major.

Berlin, 9 listopada.

(B. Wolffa) Główna wielka kwatera donosi pod datą 8 listopada:

Z wschodniego terenu nie ma żadnych nowych wiadomości.

Naczelne kierownictwo armii.

Nowe zwycięstwa w Serbii.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Zacięte walki koło Krupain. -- Zdobyte Kostajnika**Wiedeń, 9 listopada.**

Z południowego terenu wojennego donoszą pod datą 9 listopada:

Na terenie wojny południowo wschodnim trwały wczoraj przez cały dzień na wszystkich frontach walki z niezmienioną zaciętością. Mimo zaciętego oporu nieprzyjaciela, który wydał parol walki aż do ostatniego człowieka, w obrębie koło Krupain nasze waleczne wojska zdobywały szanse i szanach, aż w końcu dziś o 5 rano zdobyto także Kostajnik, ważny punkt oparcia, który Serbowie uważali za niemożliwy do zajęcia.

Liczba jeńców i zdobytych dział dotąd tylko w przybliżeniu może być oceniona.

Wielka bitwa we Francji i Belgii.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Berlin, 9 listopada.

(Biuro Wolffa) Główna wielka kwatera donosi pod datą 9 listopada przedpołudniem:

Walki pod Ypern.

Nasze ataki koło Ypern i na zachód od Lille wczoraj dalej były prowadzone.

Zwycięstwo Niemców w Argonach.

Na krańcu zachodnich Argonów zdobyto ważne wzgórze koło Wionne le Chateau, o które walczone przez całe tygodnie. Zdobyto przy tem dwa działa i dwa karabiny maszynowe.

Zresztą mglisty dzień na terenie zachodnim wojny przeszedł spokojnie.

Naczelne kierownictwo armii.

Przerwa w operacjach wojennych.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Wiedeń, 9 listopada.

Z wojennej kwatery prasowej donoszą: Podczas spodziewanej na północnym terenie wojny przerwy w operacjach, udają się zebrani w wojennej kwaterze prasowej sprawozdawcy wojenni na krótki czas na południowo-wschodni teren wojny.

Wymiana depesz między cesarzem a sułtanem.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Konstantynopol, 9 listopada.

Między cesarzem Franciszkiem Józefem a sułtanem Mehmetem odbyła się wymiana depesz następujących:

Telegram Cesarza Franciszka Józefa brzmi:

„W tej uroczystej chwili, gdy państwo otomańskie musi walczyć o swój honor i o swoje najwyższe interesy, stając po stronie Austro-Węgier i ich sojusznika, Niemiec, leży mi bardzo na sercu, by wyrazić waszej cesarskiej mości wysokie zadowolenie, jakie odczuwam, widząc, z jak szlachetnym i wzniosłym zapałem walczy wasza armia i flota o całość i sławę ojczyzny. Cieszy mnie to, że w szczęśliwym początku akcji floty waszej cesarskiej mości widzieć mogę rękojmię i dobrą wróżbę powodzenia naszej broni w walce, która nam została przez naszych wrogów narzucona, a którą prowadzimy dla trwałej i chlubnej przyszłości naszych narodów“.

Odpowiedź sułtana Mehmeta V opiewa:

„Z jak największą radością przyjąłem telegram, który wasza cesarska mość do mnie wystosować raczyła. Budując na prawie mojem i na ufności w Wszechmogącego, podjąłem narzuconą mi walkę z naszymi wspólnymi wrogami. Mogę Waszą cesarską mość zapewnić, że również odczuwam najwyższe zadowolenie, iż wojska moje walczą w obronie naszych najświętszych praw, po tej samej stronie, po której walczą świetne armie austro-węgierska i niemiecka. Mam silną nadzieję, że Wszechmocny poprowadzi świętą naszą i sprawiedliwą sprawę przez zwycięstwa naszych armii do tryumfu. Zależy mi na tem, by wyrazić Waszej cesarskiej mości mój podziw dla sławnych czynów armii Waszej ces. mości i życzyć nam wszystkim wspólnego powodzenia.“

Po kapitulacji Czingtau.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Szczegóły upadku.**Tokio, 9 listopada.**

Naczelnny dowódca japoński donosi: Dziś rano o 5 min. 10 lewe skrzydło obleganych obsadziło północną baterię na pagórku Shoutan a o 5 min. 35 wschodnią baterię na pagórku Tatung jung, podczas gdy centrum ruszyło na forty Iltis i Bismark i zdobyło dwa ciężkie działa w bliskości głównych fortów. Atakujący obsadzili po kolei forty Moltke, Iltis i Bismark. Garnizon wywiesił o 6-ej białą flagę na obserwatorium, forty nadbrzeżne poszły za jego przykładem.

Straty Japończyków i Anglików.

Urzędowo donoszą z Tokio: Japońskie straty w ostatnich walkach koło Czingtau wynosiły 36 zabitych i 182 rannych. Po stronie angielskiej było 236 oficerów zranionych. Niemcy wystali o 9 przed południem zastępcę, aby pertraktować w sprawie warunków kapitulacji. Konferencje odbyły się w koszarach Moltkego.

Gubernator Czingtau ranny.**Londyn, 9 listopada.**

Telegram z Tokio donosi, że gubernator Czingtau Kapitan Mayer-Waldeck w wczorajszej walce został zraniony.

Anglia zaprowadza powszechną służbę wojskową.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).
Londyn, 9 listopada.

„Manchester Guardian“ pisze: Pogłoski o bliskim zaprowadzeniu powszechnej służby wojskowej w Anglii przybierają konkretne kształty. Rząd wprawdzie nie godzi się w zasadzie na powszechną służbę wojskową, mimo silnego nacisku, wywieranego nań w tym kierunku, zamierzone jest jednak urządzenie dobrowolnego spisu tych obywateli, którzy chcą wstąpić do służby wojskowej. Spis ten ma być dostarczony przez właścicieli domów, którzy dostaną odpowiednie formularze. Rząd spodziewa się uzyskać na tej podstawie pewne dane co do ewentualnej powszechnej służby wojskowej.

Pierwsze niemieckie aeroplany nad Anglią.

Berlin, 9 listopada.

„Voss. Ztg.“ donosi: „Bapaumer Ztg. am Mittag“, dziennik wojskowy, drukowany w obozie, przynosi pod datą 18 października następującą wiadomość:

„Porucznik Casper i nadporucznik Ross przelecieli jako pierwsi w tej wojnie lotnicy niemieccy kanał La Manch. Na południowy zachód od Dowru rzucili na wybrzeże angielskie dwie bomby“.

Rewolucja w Transwaalu.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Powstańcy w Oranje.

Amsterdam, 9 listopada.

„Neuve van den Dag“ donosi z Johannesburga: Powstańcy ścigani przez wojsko rządowe, wpadli do Oranje. Jenerał Beyers, jak się zdaje przebywa wśród nich. Powstańcy zniszczyli most na rzece Sand koło Virginii. Wojska de Weta zniszczyły w rozmaitych punktach kolej.

„Pójdziemy do Pretoryi zedrzyć flagę angielską“.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Kapsztad, 9 listopada.

De Vet w mowie ogłoszonej d. 28 października powiedział: „Idę do Maritzy, gdzie otrzymamy broń i amunicję. Stamtąd pójdziemy do Pretoryi by zedrzyć flagę angielską i proklamować wolną republikę południowo-afrykańską“.

Pretorya, 9 listopada.

(B. Reutersa) De Vet wjechał d. 29 października do Vrede w Oranje, gdzie wygłosił mowę, w której wpadnięcie do południowo-zachodniej niemieckiej Afryki oznaczył jako akt tchórzostwa i rabunku. De Vet powiedział dalej: „Niektórzy przyjaciele radzili mi przeczekać nieco dłużej, aż Anglia otrzyma silniejsze ciosy. Ale nie byłoby godnem mej osoby i mego narodu kopać zabitego psa. Anglia ma dość do czynienia. Nienawidzę kłamstw, wiecznego rozszerzania bajki, jakoby tysiące Australczyków, Kanadyjczyków i Indian miało wstąpić do walki przeciw nam. Skąd by Anglia to wzięła, Anglia ma dość do roboty z własnymi walkami“.

(General De Vet jest najzdolniejszym generałem boerskim. W walkach boerskich o niepodległość zadał de Vet Anglikom ogromne klęski. Prowadził on po zwyciężeniu gen. Cronje jeszcze przez dwa lata wojnę przeciw Anglikom i podpisał z Anglią pokój jako zwyciężony. Jest to osobistość w południowej Afryce bardzo wpływowa, a stanięcie de Veta na czele rewolucji oznacza, że walka o niepodległość Boerów prowadzoną będzie do ostatniego tchnienia. Przyp. Red.)

Grecja a Anglia.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Ateny, 9 listopada.

Tutejsza prasa ocenia korzystnie zajęcie przez Anglię Cypru.

Co robią Włochy.

Głos za współdziałaniem z Austrią.

Rzym, 9 listopada.

„Popolo Romano“ występuje we wstępnym artykule za współdziałaniem Włoch z Austro-Węgrami, których istnienie i odporność stanowi dla Włoch życiowy interes. Rozwiązanie kwestyi irredenty jest kwestyą dobrotliwego porozumienia. Przyszłości Włoch na Morzu Śródziemnem zagraża tylko Francja, nigdy zaś Austria.

Jako autora tego artykułu wymieniają członka partii nowego ministerstwa spraw zagranicznych Sonnina.

Wojna Turcyi z Rosyą i Anglią.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Strach we flocie rosyjskiej.

Frankfurt, 9 listopada.

„Frankf. Ztg.“ donosi: Powodzenie floty tureckiej na morzu Czarnem wywołało taki postrach we flocie rosyjskiej, że, jak donoszą z Gałacz, schroniła się ona w ujściu Dunaju. Na Dunaju schroniły się jeden rosyjski okręt wojenny, jeden parowiec pasażerski, 3 okręty handlowe i kilka innych parowców, później zaś szukały schronienia na Prucie.

Ściganie floty rosyjskiej.

Konstantynopol, 9 listopada.

Podług urzędowej wiadomości, flota turecka po bombardowaniu urządzonem przez część floty rosyjskiej na Koslu i Songulak ścigała okręty rosyjskie, tym jednak udało się pod ochroną mgły uciec.

Zamknięcie portu w Smyrnie i rzeki Szatelarab.

Konstantynopol, 9 listopada.

Port smyrneński i rzeka Szatelarab w Mezopotamii zostały zupełnie zamknięte dla żeglugi.

Arabowie z Cyrenajki przeciw Anglii.

Frankfurt, 9 listopada.

„Frankfurter Ztg.“ donosi z Medyanu, że szef szczepu Senussi wycofał swoje wojska z Cyrenajki i wysłał je do Egiptu przeciw Anglikom.

Anglicy po klęsce na wybrzeżach czilijskich.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Londyn, 9 listopada.

„Times“ donosi o bitwie morskiej koło wybrzeży czilijskich: Nieobecność okrętu „Canopus“ jest tembardziej niepokojącą, że jak oficjalnie donoszą, wysłany on był dla wzmocnienia eskadry angielskiej. Doniesienia z Valparaiso i z Nowego Jorku każą się domyślać, że koncentracja floty niemieckiej nastąpiła na podstawie wiadomości radiotelegraficznych i wiadomości, dostarczonych przez ich doskonałą służbę szpiegowską, podczas, gdy po stronie angielskiej służba szpiegowska nie dopisuje.

Zatonięcie angielskiego okrętu minowego.

(Tel. c. k. Biura korespondencyjnego).

Londyn, 9 listopada.

„Daily Mail“ pisze, że okręt minowy „Mary“ koło Lovestoft został zniszczony przez minę.

Wiedeń. Namieśnik dr Witold Korytowski wyjechał wczoraj o 12 min. 22 w nocy do Białej.

Przyspieszenie asenterunku pospolitaków.

Na murach miasta Krakowa rozlepiono wczoraj następujące obwieszczenie:

W myśl reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, że stawka pospolitaków, urodzonych w roku 1878 do 1890 włącznie ma się rozpocząć dnia 9 listopada 1914 tj. w poniedziałek (dzisiaj) tudzież, że pospolitycy, uznani za zdolnych, zostaną zaraz pociągnięci do służby wojskowej, obowiązani są przeto przynieść ze sobą zimowe ubranie, koce, szalki do jedzenia i żywność na trzy dni.

Pospolitycy wszyscy, urodzeni w latach powyżej wymienionych, którzy już stawali do asenterunku do końca roku 1913 i przy poborze lub przy komisji rozpoznawczej (Ueberprüfung) uznani zostali jako niezdolni do noszenia broni, albo którzy w drodze superarbitrium zostali uwolnieni od służby, mają się stawić w następujących dniach:

1) Dnia 9 listopada br. tj. w poniedziałek stawić się mają pospolitycy, przynależni do Krakowa urodzeni w latach 1890, 1889, 1888 i 1887.

2) Dnia 10 listopada br. stawić się mają pospolitycy przynależni do Krakowa, urodzeni w latach 1886, 1885, 1884 i 1883.

3) Dnia 11 listopada br. stawić się mają pospolitycy przynależni do Krakowa, urodzeni w 1882, 1881, 1880, 1879 i 1878.

Dnia 12 listopada br. stawić się mają wszyscy pospolitycy nieprzynależni do Krakowa. w Krakowie jednak przebywający, urodzeni w latach 1878 do 1890, których nazwiska rozpoczynają się od litery A-M włącznie.

5) Dnia 13 listopada br. stawić się mają wszyscy pospolitycy nieprzynależni do Krakowa, których nazwiska rozpoczynają się od litery N-Z.

Stawka odbywać się będzie w szkole barakowej przy ulicy Dietlowskiej w Krakowie od godziny wpół do 9 rano.

Więści z Warszawy

W „Berl. Tgbl.“ znajdujemy następujący artykuł:

„Chwilowy spokój, jaki wskutek nowego ugrupowania się armii austro-niemieckiej nastąpił w walkach nad Wisłą, wykorzystują Rosjanie dla politycznego zdobycia tak długo przez nich jarzmionego kraju. Naraz nadeszły takie czasy, że żaden kraj nie jest tak bliski sercu cara i wszystkich Rosyan, jak nieszczęśliwa Polska. Książę Trubeckoj puścił w świat frazes: „Polska — Belgia wschodu“, a „Nowoje Wremia“ tytułuje artykuł pełen rozczulenia i czułości: „Naszą Belgią jest Polska“.

Jako delegat cara przybył do Warszawy książę Oldenburg. Przyjęty na dworcu petersburskim przez naczelników władz i deputacyę ludności, oświadczył on:

„Cesarz wie, jakie ciężkie czasy nadeszły nasz kraj. Zostałem tu wysłany, aby wam wyraził wdzięczność cesarza i cesarzowej“.

Car sam przysłał warszawskiemu arcybiskupowi K a k o w s k i e m u własnoręczne pismo, w którem wywodzi że podziela radość ludności z powodu uwolnienia Warszawy od nieprzyjacielskiej inwazyi.

Zanim ten akt łaski, związany z dość ciężkimi warunkami uprzedniego pobicia armii niemieckiej zostanie spełniony, oficjalne koła rosyjskie starają się udowodnić swoje interesowanie się krajem, dotkniętym wojną, przez *akcyę pomocniczą*. Na czele tej akcyi stanął książę Trubeckoj. Dzienniki petersburskie drukują wielkie wezwania p. t. „Petersburg dla Polski“ Płyną też dość znaczne sumy i dary, zaopatrzone nieraz znamienitymi politycznymi enuncyacyami. Tak n. p. ks. Maciej Radziwiłł i moskiewski multimilioner Szachow wyśtosowali do ks. Trubeckoj w „Russkich Wiedomostiach“ otwarte listy.

Ks. Radziwiłł, który z tysiącem innych Polaków schronił się do Moskwy, pisze do księcia:

„W swojej odezwie wspomina pan o nowej erze rosyjsko-polskich stosunków. I ja chcę w to wierzyć. Mam nadzieję, że synom moim danym będzie pracować w swojej ojczyźnie jako dobrzy patrioci polskim i dobrym obywatelom rosyjskim“.

Szachow przesłał 10.000 rubli z zaznaczeniem, że suma ta przeznaczona jest także dla żydowskiej ludności w Polsce. Występuje on za rozszerzeniem strefy osiedlenia.

W samej Warszawie utworzył się polski Czerwony krzyż, stojący pod kierunkiem książąt Zdzisława Czartoryskiego, Seweryna Czetwertyńskiego, oraz księżnej Woronieckiej. Dla zapobieżenia dotkliwemu brakowi materiału opałowego, komitet obywatelski postarał się o sprzedaż drzewa z lasów państwowych.